

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI - KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetés 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitltér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjes, augusztus 22-én.

Nemzetünknek — hogy egyediségét sértetlenül megtartsa — két irányban kell állást foglalnia. És pedig állást kell foglalnia nem csupán azon sokféle nemzetiségi törekvéssel szemben, melyek a vulkáni kitörésekhez hasonlóan koronként nagyobb mozgalmakban nyilvánulnak, de állást kell foglalnia másrészt egy nem kevésbé veszélyes ellenféllel szemben is, mely mindinkább fenyegetőbb alakot ölt, s ez a világpolgárság, a kosmopolitizmus.

A kosmopolitizmus ellen már a „legnagyobb magyar“ is készletve érte magát kikelni, míg nemzetünk koszorus lantosa, Petőfi lángszavu átkokat szórt „a külföld magyarjai“-ra.

Azóta a kosmopolitikus elemek Magyarországon egyre nagyobb tért foglalnak. Az ösiségi rendszer feladása, az átalakulások korszaka sok idegent csalogattak ide, kiknek nagy részben sikerült is gyökeret verni nálunk. Sokan áthasonultak hozzánk e hon légkörében, de voltak ismét olyanok is, kiknek jelszava: ubi bene, ibi patria, s ezek nagy tényezői voltak a külföldies irány meghonosításának s terjeszkedésének.

Nem szándékunk most a kosmopolitizmus káros hatásait taglalni, ugyanis könnyen felismerhetők azok. A kosmopolita nem ismer nemesebb köteleket, mely őt magához hason-

lókhoz fűzné. Az egyedüli közösséget, mely közte és mások között létezhetik, a haszon, a nyereség, vagy élvezet érdeke hozza létre. Jól érzi magát közlünkben addig, míg hasznot remélhet tőlünk, vagy a meddig képesek vagyunk céljait elősegíteni. A mikor egymáshoz tartozásunk emez alapja megszűnik, felbomlik a kötelék is, mely őt hozzánk fűzte. Az illékony vegytani elem fölszabadul s nem sokára újabb elemekkel szövetkezve, azokkal új képletet alakít.

Hogy az efféle emberek — a dolgok lényegét tekintve — tulajdonkép sehol sincsenek honn, az nagyon természetes. Előbb-utóbb bizalmatlansággal viseltetnek embertársaik irányukban. A kiknek van hazájuk s a kik azt szeretni is tudják, ösztönszerűleg idegenkednek az ilyfajta emberektől. Mert benne van az az emberi természetben, hogy a család nem viseltethetik rokonszenvvel olyan tagja iránt, kinek mindegy akár otthon, övéi körében van-e, akár pedig kozákok, vagy zuluk közt, csak bántalma ne legyen neki ott.

Rokonszenvvel tehát nem viseltethetünk ezen örökké mozgósított elemmel, a kosmopolitizmussal szemben; de számolnunk kell vele épen úgy, mint a nemzetiségi iránnyal, mint oly tényezővel, melyek tényleg léteznek s államiságunkra veszélyessé válhatnak, ha terjeszkedésüket nem korlátozzuk.

Ez iránybani cselekvésre épen most nyi-

lik alkalom, a midőn a honosítási törvényjavaslat van készülöben, melynek megalkotásánál főfontossága az, hogy az ellentetes kosmopolita és a nemzeti követelmények közti közepet eltaláltsák, a mi természetesen nem könnyű feladat.

Feladatunk a törvény megalkotásánál első sorban az, hogy azzal a kosmopolitizmus élet letörjük s nemzeti individualitásunkat, melynek erősítésére nekünk a dolog természeténél fogva sokkal több okunk van, mint akár a francia, német, vagy bármely más nemzetnek a magáé feutartására, erőnköz képest megszilárdítsuk.

Honosítási törvényünk, legalább olyan, mely a mai kor s különleges viszonyainknak megfelelne, ez idő szerint nincsen. Régi törvényeink igen hiányosak s jelenleg nincsenek is már alkalmazásban. Emberek jönnek-mennek, de honfiusításról csak igen ritka esetben van szó.

S a kosmopolitikus áramlatot ezen körülmény segíti elő leginkább. A honfiusítási törvénynek tehát oda kell hatnia, hogy ezen állapot végre valahára véget érjen.

A honosítási törvénynek azonban, hogy gyakorlatilag meg hozza a kívánt eredményt, tisztán csak az ügyre magára tartozó intézkedéseket szabad tartalmaznia s nem egyszerűs mind a községi kapcsolat viszonyaira s más hasonlókra terjednie, különben ismét oly

TÁRCA.

Szegény Pali!

I.

Borzasztó hideg van!

A kalendárium Februáriust mutat, — következőleg fentebbi állításomnak valódisága kétség-telenül igazolva van.

Az emberek farsangolnak, — de csak azok, kiknek zsebeiben pénzek léteznek! — tartozván én azonban azon szerencsétlenek közé, kik sohasem mondhatják el magukról, hogy „pénz nyomja a zsebemet,“ — mit tehetek mást, mint hogy kiviszem lapos gutaütötte bagyvelárisomat, kihálászok belőle egy piculát, veszek érte egy-két szivart s kisétálok a főtca ázt képzelve hogy nálamnál senkisebb mulat jobban.

Kedélyes mulatság — s nem kerül pénzbe! . . . Csakugyan bizon, tulajdonképen mégis nagyon hideg van!

Brrr! . . . inkább otthon maradtam volna!

Kiállhatatlan idő!

. . . De mi az? . . . a szemem káprázik-e? . . . Hisz', ha jól látok, akkor az a hosszú kaputos uriember Nagy Pali, . . . az én vol. consolárisom!

Ugyan no!? . . . hát mit csinálna itt? hm! . . . de bizony mégis csak ő; . . . megszólítom.

— Servus Pali.

— Szolgálja! Kihez legyen szerencsém?

— Ejnye no! hát nem ismersz?

Csakugyan ő volt.

— Emléketem cserben hagy! felelé.

— Én vagyok! . . . a Cséka Feri, . . . a te régi kenyeres pajtásod! Te meg Nagy Palkó vagy — ha

— Pszt! hallgass! Nem vagyok többé Nagy, hanem Kiss Pali, . . . tudod? . . . értsd meg jól, . . . Kiss Pali!

— Hisz' az i gaz, hogy jobban illik rád a Kiss név, mert hát bizon ugyancsak apró emberke vagy édes komám, — hanem —

— Semmi hanem! . . . Kiss — és punktum.

Ennek az esze ment el, vagy mi a manó?

— Hát, hallod-e Pali? szólék hozzá — a mint látom, a lábad, kezéd meg van, az nem kel-

lett a bosnyákoknak; — de az eszed valahogy kikökölt a helyéből! . . . Hé! lurkó, talán valami szép bosnyák nő? . . .

— Ugyan Feri kimélj meg!

Ezt nagyon szomorúan mondta; . . . majd elrittam magam! . . . hiába nagyon érzékeny a szívem!

— No, tudom; . . . tudom! — pedig semmitsem tudtam. — Hanem hát azért — vigasztalám őt — ne busuld el magad annyira!

. . . Azután mondsza csak, régóta vagy-e már városunkban?

— Eh Feri, sok mindenféle történt velem! — sóhajta Pali, rám sem hallgatva. — Miért is nem lóttek le inkább Dobo, Brecka, Maglajnál, vagy akárhol!

— Hanem pajtás, úgy beszélj, hogy én is megértsek!

— Feri barátom! légy türelmes! . . . Sajnálkozzál rajtam, ha csak egy kis részvétellel is viseltetel irántam!

Ekkor már majdnem sirva fakadt.

— De hát az istenért! hogyan sajnálhatlak, ha azt sem tudom, hogy mi a bajod?

— Elmöndök mindent, barátom. Ne haragudjál, hogy oly szorakozott vagyok! nem én tehetek róla, ő! . . . miért volt oly szép, hogy nem tudom felejteti!

— De hát, ki volt olyan szép? . . . az a bosnyák nő?

Türelmem cassaként már fogyni kezdett! . . . pedig e tekintetben csakugyan birkatermeszetem van!

— Ejh; mit bosnyák nő! — kiáltá Pali haragosan — az én feleségem! igen, igen, hiába nézsz rám oly nagy szemekkel! . . . az én saját, édes feleségem!

— Mi. da? — tagolám — hát néked feleséged is volt?

— Igen . . . Csakugyan csöndesen mond ki azt a szót, . . . nem akarom, hogy itt is tudják, hogy mi történt vele. . . . Tegyük fel, hogy soh'sem volt feleségem! . . . maradjon köztünk.

— De barátom! te valóban merő rejtvényekben beszélsz! . . . Először a nevedet tagadtad el, . . . most meg a feleséged.

— Hallgass szerencsétlen! . . . Ne mond ki

még egyszer e szót — a fülembé sugott — „feleség,“ mert megölsz vele!

— Semmi kétség! — gondolám, — hogy nincs az eszénél! Biztosan megcsalta a felesége, — s ő megbolondult fájdalomában!

. . . Szegény Pali!

. . . Jó, hogy nekem még az esküvő előtt adták ki a passust! . . . ki tudja, nem így jártam volna-e én is?

— De barátom! — szólék Palihoz — mondj már egyszer okosat is; . . . magyarul ki magad; — hadd jussak ki ebből a labirinthból!

— Jer Feri, jer hozzám; . . . ott majd mindent elmondok néked.

Karon ragadott s hurcolt magával.

— Régóta vagy-e már itt? Kérdem tőle ismét utközben.

— Három napja, felelé. De csak ma mentem ki először szobámból, . . . megtudtam, hogy te itt vagy s azért jöttem ki, hogy téged megtalálva, — szívemet előttem, mint régi jó barátom előtt kitarhassam! . . . Ugy gondolom, hogy akkor talán nem fog annyira fájni! . . . Oh! mert hidd el, nagyon, . . . de nagyon fáj!

— Hadd el pajtás, nekem is fáj; . . . engem is megcsaltak! . . .

— Csakugyan? — ezt olyan örvendő mondta, hogy szinte megijedtem! — Hiszen akkor te is elmondod nekem a bajodat!

Itt vagyunk, . . . menj be hát no!

Bementünk.

Pali emeleten lakott; két szobája volt meglehetősen csinnal berendezve.

A pamlagra kényelmesen leheveredtem, míg Pali a másik szobában keresgélt valamit.

Az igazat megvallva, igen kíváncsi voltam a gyónására.

Nemsokára kijött s két pohár kíséretében ugyanannyi üveg bort tett le az asztalra. Az egyik üveget felnyitotta s töltött a poharakba.

Kvaterkázni kezdtünk.

— Hanem Pali! — szólék hozzá kvaterkázás-közben, — megígérted, hogy elmondod, mi bántja a szivedet; . . . figyelmeztetek ígéretedre!

(Folytatása köv.)

szabályokat nyeregünk, melyekből ép oly nehéz lesz kibontakozni, mint az eddig, részint párhuzamosan, részint pedig egymásután alkotott és kiadott temérdek törvény, szabályrendelet s ministeri intézkedések tömkelegéből. Végre valahára oly törvényekre volna szükségünk, melyek megfelelnek azon régi elvnek, hogy legyen a törvény világos s olyan, mely lehetőleg kevés magyarázatot s pótrendeletet igényel.

A kiknek alkalmuk volt a közigazgatási hatóságok ügyködését közelebbről figyelemmel kíséreni, azok tudják, minő bajokkal jár egyeseknek községi illetőségi viszonyait kétséges esetekben kideríteni.

Pedig van e tekintetben törvényünk, sőt pótló törvényünk is. Mégis majdnem minden egyes esetben hosszadalmas nyomozások, levelezések s tárgyalások vannak folyamatban, míg végre az illetőség sokszor hivatalból állapítatik meg.

Ha tehát a honosítási törvény is a mondottnak mintájára fogna készülni s nem annyira konkrét osztályozati esetekre vonatkozni, mint inkább abstract kategóriákra: akkor a készülöben lévő törvénytől sem várhatnók meg a kívánt eredményt, a mit méltán sajnálhatnánk, mert egy praecis, jó honosítási törvényre — mint fennebb kifejtettük — már régóta égető szükségünk van.

Városi közlemények.

A sárosmegyei kir. adófelügyelő következő iratot intézett a városi tanácshoz:

Tapasztaltatott, hogy az elemi csapások helyszíni felvételére és megbecsülésére hivatott bizottságok az 1876. XV. törvény cikk 49. §-a c) pontjának rendelkezését több esetben helytelenül alkalmazták az által, hogy a földárral azonosnak vették a csapadék-vizek s esőzések által előidézett vizgyülemleket is, s ennél fogva többször megtörtént, hogy földárja által okozott árvíz címén oly földekre nézve is javasoltatott adóelírás, melyeken csapadék vizek okozták a vizgyülemlést.

A fogalomzavar és a kincstárra nézve ebből származható károk elhárítása végett különösen figyelembe tartandó tehát, hogy a földár akkép képződik, ha a föld alrétegében előforduló szivárgó vizek víznyomás, vagy a talaj rendkívüli lazasága folytán felszínre szivárognak; a csapadékvíz által okozott vizgyülemlés pedig akkor áll elő, ha tartós esőzések következtében a lapályosabb helyeken összegyülemlött esőlet a talaj magába szívni nem képes.

Mint hogy az 1876. XV. t. cz. 49. §-a c) pontja értelmében adóelengedés csak földárja által a szántóföldeken okozott oly árvíz következtében jár, mely a bevetett földeknek természet, egész határokat magában foglaló nagyobb területeken semmisíti meg: világos, hogy a csapadékvizek következtében, mint a melyek különben is csak egyes kisebb helyeket borítanak el, s a földadó alapját képező tiszta jövedelem kiszámításánál különben is figyelembe vétettek adóelengedés nem adathatik.

Miről a címet a nagyméltóságú m. k. pénzügyministerium folyó hó 22-én 39.710. sz. alatt kelt magas körrendelete folytán szoros mihez tartás végett oly hozzáadással értesitem, miszerint minden olyan esetben, midőn földár címén kérik adóelengedést, a helyszíni felvétel alatt a földár előállása, kiterjedése állapítását meg, s arról a kárfelelősi munkálatokhoz csatolandó jegyzőkönyv vétessék fel.

Fővárosi levél.

(Az „Arrogante“ ünnep. — Francia vendégeink. — Eperjesiek Budapestén. — Bánk bán a nemzeti színpadon. — Blaháné megjött. — A nemzeti színház téli idejéne.)

Lammenais a költői forradalmár azt mondja hirnökének: „Va et dis leurs ce que tes yeux ont vu! Menj és mond nekik, amit szemeid láttak!... De nem hiszem, hogy képes lett volna az szólni, beszélni a tömegnek ily kábitó ünnep után éjjel lámpafény mellett. — Nem emelhetne volna fel hangját, hogy az harsogó szózat gyanánt rezegje át hazánk egét-földét: „Éljen a francia!”

Egykor — nem rég mult, — azt kiálták: „Éljen a török-magyar barátság!” tiszta szívből, tiszta lélekből... Boldog idők!... Különös: a magyar nemzettel mindazon nemzet szimpatizál, mely szabadságszerető szabadelvű, mint ő maga.

A revanche, melyet Franciaországnak ad a magyar nemzet, kielégítő, fényes. Hisz' nem nyújtja-e azt a nemzet hálája, legbensőbb köszönetünk? Mily szép, mily találó a Párizsban élő magyar festő Zichy Mihály képe: a magyar nemzet hálája Franciaország iránt! a borostyánnal koszorúzott Franciahon, egy szép deli asszony óva tartja koponye szárnyát a didergő Szeged fölé, előtte féltérdén a magyar nemzet: Pannonia hálacsókját lehelve a barátnő gyöngéd arcjára!... Szent ihlettel tölti el lelkünket, — a barátság szüz

érmével. A kép alá az volt írva: A francia Gouzien Armandnak a magyar Zichy Mihály.

És Gouzien vendégünk, — a nemzet vendége. Nem először van itt. Első alkalommal fedezte fel jó formán Massenettel Szabady „marche heroique“-jét, a hős indulót, mely fénypontját képezi az ünnepélynek, és melyről azt írta Gouzien: „Ilyenekkel lehet forradalmakat teremteni!”

Nagy a története ennek a marche heroique-nek!... Annak az volt a címe a török barátság idejében: török induló; — maintenant, c' est le marche heroique... .

Majd beszélnek róla a budapesti eperjesiek, kik nagyban vannak itt képviselve: Pulszky, Irányi stb. Most hagyott el minket mindenki sajnálatára egy kedves kis teremés, ki a budapestieket szende ártatlanságával hódította meg, — egy eperjesi lány! „Hogy mindenki itt hágy bennünket!... .

A holt évadnak vége. Megnyílt a nemzeti színpad s az első darab eredeti volt: a Bánk bán. Eddig B. Kovács Gyulával láttuk a Bánkot, — ma Nagyyal. Nagy, ki mindenkit kellemes, szimpatikus alakjával és hangjával hódít meg, nem volt oly jó Bánk, mint Kovács... Molnár, Kovács, ezek hazánk koriféus- művészei. A ki Kovács Lear királyát látta, el nem feledi soha. Nem hiába írták a fővárosi lapok Peturjáról: „Ily Peturt még nem látott a nemzeti színház soha!”

Jöjjetek csak eperjesiek s nézzétek meg! És Blaháné?!... Itt van Pesten! Elragadtatja a nézőket, elbűvöli, mint Milton Komusát a sylphide! Most majd bámulhatják a franciák is a Margitszigeten a „madame Soldost“ pardon! Blahát. Mégis voltak olyanok, kik „nem álltak vele szóba“, kik oda sem néztek neki, annak ki azt éneklé mindig:

„Akkor szép a kis lány... .
Cherchez la femme!... Azok az asszonyok! Sós-kuton volt! az asszonyok kerültek Blaháné társaságát s midőn okát kérdezték, azt mondták: mivel elvált férjétől!

Mégis van erény! Csak hogy el nem neveltük magunkat.

Szép idejéne lesz, mint a népszínháznak egy a nemzetnek is. Egressyvel Macbeth, Kovácssal Cymbeline, Lear, Hamlet, Nagyyal Coriolán.

A nép és sajtó ujong a színpad virágzásán, és nem hiába... A boldogult Rádnótfáy óta Paulay az első, ki ily fénypontra emeli a drámát. Ezért hát jöjjetek eperjesi lányok! ** Isten veletek!

Ruman Ernő.

Különfélék.

A takarékpénztári közgyűlés Szentandrásy Lajos ur elnökle mellett a kihirdetett órában megtartott s tárgyai így intézték el: 1. az igen érdemes elnök egyhangú felkiáltással új három évre megválasztván, azt elfogadni is szives vala. 2. Igazgató-tagoknak megválasztottak: Lillia Boldizsár, Krajczell Jenő, Oszvald Dániel, Stanczel Béla, Patzau Mór, Propper Adolf és Mosászky Győző; a felügyelő bizottságba: Nuber Sándor, Gallotsik Vilmos és Tomka Ágost. 3. Jótékony célokra kiosztatott 350 frt; ezenkívül Gáspár tanárnak, az öt ért nagy szerencsétlenség könynyitése céljából, tekintettel 20 évek folytán szerzett érdemeire a népnevelés mezején, 3 év tartamára évi 300 frt utalványoztatott. 4. Az osztalék részvényenkint 36 frtba lón megállapítva, mely azonnal föl is vehető.

Iskolai értesítés. Az eperjesi collegiumban a javító vizsgák f. é. aug. 30. és 31-ére esnek. A beiratás tart a gymnasiumra, seminariumra s a hittani intézetre nézve sept. 1-től 4-ig, a jogakademia, mind a négy folyamába sept. 1-től 8-ig. A beiratási idő alatt tartatnak a felvételi s a jogi alapvizsgálatok. — Az iskolai év megnyitása sept. 4-én d. e. 9 órakor megy végre. — A convictusba felvétetik a collegium rendes tanítványai valláskülömbőség nélkül. Az ebéd s vacsora díja az egész iskolai évre 42 frt.*

Az eperjesi kisdudnevelő-egyesület gyermek-kertje (magyar-utca sajtát ház) f. év szeptemberhő 1-én fog megnyitani. — A kisdudok felvétele ugyan az nap kezdődik s a hat havi első fél év díja 6 frtot tézsen.

Lótenyésztési díjosztás f. évi szeptemberhő 15-én Eperjesen fog megtartani, — mely alkalommal következő államdíjak lesznek kifizetve.

I.
Sikerült szopócsikóval bemutatott anyakancák számára, melyek jól ápolt, egészséges és erős testben vannak s jó tenyészkanccák kellekeivel bírnak.

Első díj	12	darab	magyar	arany.
Második díj	8	"	"	"
Harmadik díj	6	"	"	"
Negyedik díj	5	"	"	"
Ötödik díj	5	"	"	"

II.
Hároméves kancacsikók számára, melyek kitünő tenyészképességet ígérnek.

Első díj	10	darab	magyar	arany.
Második díj	8	"	"	"
Harmadik díj	6	"	"	"
Negyedik díj	5	"	"	"

* Felkérjük laptársainkat, kivált a vidékieket ezen közlemény szives átvételére. Szerk.
** Nem engedjük! Szerk.

Minden tekintetben kitünő mén- és kancacsikókat a kitűzött díjakból pályázaton kívül is jutalmazhat a díjosztó bizottság.

Ezen államdíjakra pályázhat minden sárosmegyei tenyésztő, ha közsérelmőjárói bizonyítványal igazolhatja azt: hogy a szopócsikóval bemutatott anyakancák már a csikó születése előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított hároméves kancacsikó egy, az ellés idejékor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett.

A pályázatból csak az angol televér lovak vannak kizárva, — minden egyéb faj — akár nagyobb akár kisebb tenyésztő által nevelt ló, az aranydíjakra kivétel nélkül pályázhat; ha azonban valamely inestulajdonos vagy bármely más díjnyertes pályázó a nyert aranydíjat a közügy érdekében a helyszínen utjolog pályázat alá kívánna bocsátani, úgy kitüntetésül a díjak szerint fokozatosan osztályozott arany-, ezüst- vagy bronzdiszoklevet fog nyerni.

A bemutatott lovak megbirálása, valamint az odaitelt díjak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszínen fog eszközölni.

Hogy a díjosztó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ottlétét, köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén 9 órakor Eperjesen, az illető helyhatóságnál jelentkezni, hol további utasítást nyerend.

III. kimutatása a címéthei fűrdő 1879-ki évi vendégeinek: Mocsary Paula, Kassa, 3 személy, Fischer Mária Kassa, 1 sz. Bernovics Irma, Kassa, 1 sz. Ziegler Jakabné, Kis-Sáros, 3 sz. Degner Rosi, Eperjes, 2 sz. Mihalik Apollonia, Budapest, 1 sz. Özv. Gränzner Jeanette, Eperjes, 2 sz. Rádarcsik Gábor, Eperjes, 1 sz. Ifj. Lillia Boldi, 1 sz. Szalaky Kornelia, Eperjes, 1 sz. Kaczvinszky Albert, Kassa, 5 sz. Pletényi Endre apát, Eperjes 1 sz. Kobilicz Lajos, k. h. százados, Budapest, 5 sz. Császár-Szepessy Susanna, Kassa, 2 sz. A címéthei felügyelőség.

A városi színház építése gyorsan halad előre s ezzel párhuzamosan a belső felszerelés módzatainak megállapításával, valamint a költségek fedezésére szükséges pénzérő beszerzésével megbízott szűkebb körű választmány is megkezdte működését.

Nevezetesen meg vannak indítva a most már rendeltetés nélküli vasuti alapnak a színház céljaira leendő átengedése ügyében szükséges intézkedések s reméljük, hogy legközelebb azon helyzetben leszünk, hogy az ügy fejlődéséről fogjuk értesíteni t. olvasóinkat.

Kolosa Miklós, megyénk nagyrebcsült főjegyzőjéről, hallomás után azon örvendetes hírt közölhetjük, hogy egészségi állapota most már gyors javulásnak indul, úgy hogy valószínűleg már szeptember vagy október havában ismét körünkbe fog jöhetni s hivatalát elfoglalhatni.

Jótékony adományok a Sajóvölgyén dühöngött borzasztó jégvihar által sújtott huszonkét község károsult lakói javára a város házipénztár által még mindig elfogadtatnak s nyilvánosan nyugtáztatnak.

Felemlítjük ezuttal, hogy e borzasztó elemi csapásnak a hivatalos összeírás szerint 12 emberélet esett áldozatul, — házi állatokban is nagy a kár, mely összesen 461,567 frt 50 kr-ra van becsülve.

Korber Móricz százados ur helyébe az itteni m. k. ménteleposztály parancsnokává Zeisig József százados ur lón kinevezve, ki ezen állomást közelebb már el is foglalta.

A helybeli kir. kath. főgymnasium r. kath. szegény növendékeit segélyező egyesület egyi: taggyűjtő iva a városi házi pénztárnál van letéve, hol aláírások köszönettel elfogadtatnak.

Magyar könyvkereskedők egylete. Az „Arrogante“ ünnepélyvel egyidejűleg a magyar könyvkereskedők mult évben alapított országos egylete is tartotta II-ik évi közgyűlését, melyben a főváros és a vidék kiválóbb szakfériai meglehetősen számban résztvettek. Az egylet az irodalom és könyvkereskedelem érdekeinek táplálását és a honi könyvkereskedelem emelését tűzte ki céljává és e tekintetben az első év lefolytával már is szép eredményeket mutathat fel. Ez alkalommal a városunkbeli könyvkereskedő, Rosenberg Samu ur ujra azon megtiszteltetésben részesült, hogy egyhangúlag megválasztott II. alelnöknek. Az egylet elnöke Pfeifer Ferd. és I. alelnöke Aigner Lajos könyvkereskedők.

A férjek osztályozása. Hindosztánban a férjeknek három faja van, — mint egy szellemes utazó írja — az „egész“, a „fél“ és a „hulpulguha.“ Az egész férj joga korlátlan a nő felett, de egyttal tartozik is minden anyagi gondot viselni, a nő minden kívánságát kielégíteni; a fél férj uram már csak nagyjából viseli a házi terheket és a nő fölött nincs teljes kizárólagos jussa; a hulpulguha pedig már csak valóságos szatirája a férjnek, a háztartás költségeihez nem járul semmivel, de nincs is hozzászólni valója az asszony dolgaihoz. Csak névleg, mint árny kóborol a háznál. A menyecske azt teszi, a mit akar, ha kedvese meglátogatja, a hulpulguhanak pusztulni kell, sőt zsarnokibb asszony mellett még föl is kell szólni a vendégnek, azt mulattatni. És ezt oly borzasztó állapotnak tartják Hindosztánban, hogy az ilyen férfit megvetik. — Mi csak azt kérjük;

mén- és kancza-
rázaton kívül is
minden sáros-
bí bizonyítvány-
ócsikóval bemu-
létése előtt sa-
ított hároméves
birtokában volt
tett.
televér lovak
faju — akár
al nevelt ló, az
at; ha azonban
armely más dij-
a közügy ér-
zat alá kíváná
szert foko-
t- vagy bronz-
sa, valamint az
végre alakult
a helyszínen

időben meg-
st, köteles min-
9 órákor Eper-
elentkezni, hol
dó 1879-ki évi
sa, 3 személy,
s Irma, Kassa,
3 sz. Degner
onia, Budapest,
es, 2 sz. Ridar-
a Boldi, 1 sz.
vinszky Albert,
Eperjes 1 sz.
Budapest, 5 sz.
2 sz. A cze-
gyorsan halad
lő felszerelés
amint a költ-
beszerzésével
is megkezdte

va a most már
a színház cél-
ükséges intéz-
ebb azon hely-
léséről fogjuk
rabecült fő-
vendetes hirt
ta most már
lószerűleg már
smét körünkbe

olygyn dühön-
ott huszonkét
os házipénztár
s nyilvánosan
orzasztó elemi
nt 12 ember-
an is nagy a
50 krra van
yébe az itteni
Zeisig József
lomást köze-

sium r. kath.
et egyik tag-
an letéve, hol
te. Az „Ar-
agyar könyv-
zagos egylete
yben a fővá-
meglehetős
rodalom és
sát és a honi
céljával és e
már is szép
ommal a vá-
Samu ur ujra
gy egyhangu-
Az egylet el-
Aigner Lajos

ánban a fér-
gy szellemes
és a „hulpul-
a nő felett,
gi gondot vi-
égíteni; a fél
a házi terhe-
lagos jussa;
gos szatirája
m járul sem-
az asszony
borol a ház-
kar, ha ked-
usztulni kell,
g föl is kell
És ezt oly
ánban, hogy
azt kérjük;

hány ilyen becsületes jóra való hulpulguha van mi közöttünk is?

Rodalom. Mehner Vilmos budapesti könyvkereskedőnél megjelent „Képes lapok“ 22. füzeté követhető változatos és érdekes tartalommal jelent meg: A bosszú. Beszély. Brankovics Györgytől. (Folytatás). — Egy hang. Elbeszélés. Irta Jensen Vilmos. — Velencei légyott. Az olasz népköltészetből. Kulifay Ede. — Az öreg ház. Pasqué Ernő beszélye. — Egy rémes éj. Amerikai történet. — Australia és Sydney-i világ-kiállítás. — A természet koncertjéből. Radon nyomán Kemenczy Kálmántól. — A gyümölcs-átherek. Heyer Gusztávtól. — Az új kalap. — Napoleon Lajos herceg temetése. — A trichin. Tanulságos história. — Krokodil-vadászat Uj-Granadában. — A kalapácschal. — Különfélek. — Apróságok. — Sakkalány. — Gondolatok. — Szerkesztői üzenetek. — Képek: Az új kalap. — Velencei légyott. — Napoleon Lajos herceg halála. — Napolron Lajos hg holttestének feltalálása. — Napoleon Lajos hg temetése. — Krokodilvadászat. — A lapácschal. — A trichin (több kép).

Eperies, den 21. August.

Die General-Versammlung der Aktionäre der Gzeméther Bade-Aktien-Gesellschaft wurde am 10. Aug. l. 3. auf Grund der Statuten im Badeorte Gzeméthe selbst, abgehalten, was sehr zweckmäßig ist, denn dadurch haben die Aktionäre Gelegenheit durch eigene Anschauung sich über das bereits Geschehene zu orientiren, und auf Grund dessen über das weitere was zur Verschönerung und Hebung des Bades allenfalls nothwendig wäre, in facie loci zu bestimmen.

Dieser Versammlung hat die durch die Eperieser freiwillige Feuerwehr auf dem Villezberge am selben Tage arrangirte Unterhaltung theilweise Abbruch gethan, es fanden sich jedoch immer noch soviel Aktionären, welche genug Pflichtgefühl hatten zu dieser Versammlung zu erscheinen, daß dieselbe beschlußfähig wurde. Zum Präses ad hoc wählte man einstimmig den kön. Rath Stefan v. Zelenik, welcher die Berathung bis zum Schluß mit Takt leitete.

Laut Programm wurde vor allem der Direktions-Bericht über die halbjährige Gebahrung vorgelesen und mit Freude vernommen, daß das laufende Jahr nichts weniger als mit Deficit sondern mit einem activen Nutzen endigen wird, und demzufolge wurde auch der Bericht nach mehr-weniger animirten Discussion im ganzen angenommen. — Unter Anderem gab dieser Punkt, wo die Direktion den weiteren Bau von Wohnlokalitäten zwar in principio zu beschließen, jedoch da ein großer Theil der Aktionäre sich höchst fahrlässig was die Einzahlung der Aktien betrifft, bis nun benommen hat, diese Baulichkeiten einstweilen zu sistiren, beantragt, zu einer lebhafteren Controverse Anlaß. Aktionär Mandits brachte vor, daß den Bau jetzt sistiren, wo das Bad im Aufnehmen begriffen ist, wo Quartiere ungemein gesucht werden, wo man auch heuer viele Gäste, welche sich trotz der unguünstigen Witterung melden, abweisen mußte, nichts anderes bedeute als das ganze Unternehmen in Frage zu stellen — und beschuldigte die Direktion, daß sie nicht mit der gehörigen Strenge in der Eintreibung der Rückstände vorgegangen ist. In Folge dessen wurde beschloffen und der Direktion der gemessene Auftrag erteilt, alle Aktionäre welche 50 fl. bis nun nicht einzahlten, im Gerichtlichem zur Einzahlung zu verhalten — jene Aktien aber auf welche bereits 50 fl. oder auch mehr, jedoch die ausgeschriebenen 80 fl. noch nicht voll eingezahlt worden sind, unmaßfichtlich zu sistiren. — Was schließlich den im Principe angenommenen Bau anbelangt, die nöthigen Vorarbeiten, nämlich: Pläne fertigstellen, mit den Unternehmern accor-diren u. s. w. allsogleich in Angriff nehmen zu lassen, damit der Bau weiterer Wohnungen baldmöglichst ermöglicht werde.

Anlaß zu diesem strengen Beschlusse gab auch der Umstand, daß etliche Aktionäre ihre eigene Unterschrift nicht honorirend, sich nicht entblöden der freiwillig übernommenen Pflicht unter nichtigen Vorwänden höchst erbärmlich aus dem Wege gehen zu wollen.

Schließlich wurden verschiedene Anträge verhandelt, und unter Anderen stellte Aktionär Johann Kovácsy den Antrag: man solle aus der Mitte der Aktionäre oder der Direktion einen Herrn, welcher die ganze Bade-Saison in Gzeméthe zubringen will und kann, welcher im Stande ist sich bei den Gästen nicht nur Achtung sondern auch Zutrauen zu verschaffen, der mit Leib und Seele wie man zu sagen pflegt diesem Unternehmen anhängig ist, als Bade-Commissär oder Inspektor zu betrauen und bevollmächtigen, daß er Alles was zu Gunsten des Badeortes und zum Comfort der Badegäste zweckdienlich und wünschenswerth wäre im übertragenen Wirkungskreise selbst veranlassen und im Nothfall auch bis zu einer gewissen kleineren Summe Geld anweisen könne. — Derselbe soll außerdem die Ober-Inspektion über den Pächter, Gastwirth, Badeaufseher, Hausknecht, Badmacher u. s. w. ausüben, den kleinen tausend Fragen, Beschwerden und Wünschen der Badegäste, wenn dieselben berechtigt sind nach Möglichkeit nachkomme u. s. w., denn nur auf diese Art kann ein Bad prosperiren wenn die Leitung der inneren Administration in einer Hand concentrirt ist, nachdem viele Rüche meistens die Suppe versalzen. Dieser Antrag, welcher meiner unmaßgeblichen Meinung nach höchst zweckentsprechend und für das ganze Unternehmen erspriehlich gewesen wäre, wurde leider nicht angenommen, sondern beschloffen,

ein Beschwerde-Buch aufzulegen. Dies ist ein Palliativ-Mittel welches zu nichts führen, und die Unzufriedenheit der Gäste nicht beheben wird.

Nachdem keine weiteren Anträge gemacht worden sind, und die Glocke bereits zu Mittag läutete, so wurde die Sitzung aufgehoben.

Das Mittagmahl ging heiter und fröhlich vor sich, es wurden auch mehr-weniger gelungene Toaste vom Stapel losgelassen unter Musikklang und Eljenrufen.

Nachmittags wurden die neuen Anlagen und die neugebaute Villa besichtigt und damit der Tag recht angenehm zugebracht.

Schließlich wünsche ich diesem Unternehmen ein in jeder Hinsicht wünschenswerthes Gedeihen. Hätten wir Kaschauer einen derartigen von der Natur so verschwenderisch ausgestatteten Ort wie Gzeméthe ist, wir würden auf denselben Tausende mit Vorliebe verwenden.

Ein Kaschauer Badegast.

Tagesneuigkeiten.

Das Geburtsfest Sr. Majestät des Königs wurde wie alljährlich auch bei uns auf feierliche Weise begangen.

Der solennen Messe in der Pfarrkirche wohnten sämtliche Civilbehörden corporativ, wie auch die anwesenden Offiziere des aktiven, beurlaubten und Pensionsstandes bei.

Die öffentlichen Gebäude und Institute waren mit Trikoloren geziert.

Da sich zur Zeit infolge der Kaschauer Concentrirung hier eine spärliche Truppengarnison befindet, war bloß ein Zug Honvéds und eine kleine Schaar gemeinsames Militär, welches hier zurückblieb, ausgerückt.

Am 1 Uhr fand bei Sr. Hochw. dem Herrn Bischof ein Galabiner statt, welchem die Spitzen der Civil- und Militärbehörden beiwohnten. Der Toast, welchen der Herr Bischof auf Sr. Majestät den König ausbrach, wurde stehend angehört und folgte demselben ein dreimaliges stürmisches Eljen!

Der Tag Stephans des Heiligen wurde bei uns mit einer in der Pfarrkirche abgehaltenen feierlichen Messe und dem Beslaggen der öffentlichen Gebäude und Institute gecelebrirt.

Schulnachrichten. Die Einschreibung für das Schuljahr 1879/80 an der Volksschule der hiesigen ihr. Muttergemeinde findet am 28., 29. und 31. d. M. je von 9—11 Uhr Vormittags im Schullokale statt. Der Unterricht beginnt am 1. September.

Diejenigen, welche einen Nachlaß der ganzen oder halben Schultaxe beanspruchen, müssen ihre dießbezüglichen Gesuche bis zum 4-ten September beim Präses der Schulkommission Herrn Dr. Munk einreichen.

Der Eperieser Kindergarten-Verein eröffnet seinen Kindergarten am 1. September l. Jahres im eigenen Haus auf der Ungargasse.

Die Aufnahme der Kinder fängt am selben Tag an und beträgt die Aufnahme-Gebühr für das 6 Monate umfassende Jahr 6 fl.

In der hiesigen Hengstendepot-Kaserne findet am 25. d. M. die Verklitzung eines ausgemusterterten Hengsten statt.

Schadenfeuer. In der Nähe des Kalvarienberges geriethen vorgestern zwei dort aufgeschichtete Fruchthäufen auf unbekannte Weise in Brand und brannten gänzlich nieder, da man das Unmögliche sofort einsah, einen solchen Brand zu löschen.

Jagdunglück. Unter diesem Titel veröffentlichten wir in der vorigen Nummer auf Grund eines uns zugekommenen Berichtes die Nachricht, daß im Päch-Ujfalver Forste anlässlich einer dort veranstalteten Jagd ein Knabe aus Versehen erschossen worden ist.

Daraufbezüglich erhalten wir ein berichtendes Schreiben, wornach das Opfer des besagten Jagdungs-glückes, ein 17-jähriger Bursche nicht erschossen, sondern bloß angeschossen wurde, bei welcher Gelegenheit derselbe bloß eine leichte Verwundung erhielt. Der Bursche befindet sich gegenwärtig in sorgsamster ärztlicher Pflege und freut es uns bemerken zu können, daß die über seinen Tod kursirten Gerüchte jeglicher Begründung entbehren.

Todesfall. Am 19. d. Mts. verschied Emilie Matherny, verwitwete Matthaides nach langem Leiden im 58. Lebensjahre. Friede ihrer Asche!

Der siebente internationale Getreide- und Saatenmarkt in Wien findet am 25. und 26. August l. 3. in der Rotunde des Weltausstellungspalastes im Prater statt. Nach dem Programme ist der 25. Aug. dem Vortrage von Ernteberichten, der 26. August den Geschäften gewidmet, zu deren Erleichterung Proben neuen Getreides aus allen wichtigen Produktionsgegenden des europäischen Continens zur Ausstellung gelangen. Verbunden ist dieser Markt mit der General-Versammlung österreichischer Müller und Mühlen-Interessenten, sowie mit einer Spezialausstellung von Maschinen, für Mülerei, Bäckerei, Brauerei, Spiritus-industrie, Landwirtschaft u. s. w. und ist seitens der meisten österreichisch-ungarischen Transportanstalten der Mitgliedern desselben eine 20 $\frac{1}{3}$ %ige Fahrpreismäßigung (Schnell- und Courirzüge ausgenommen) gewährt. Anmeldungen zur Theilnahme werden von der Wiener Frucht- und Mehlbörsen entgegengenommen, woselbst auch das Programm der mit diesem Saatenmarkte verbundenen Festlichkeiten zu haben ist.

Gleiche-Fest. Vorigen Samstag wurde seitens der beim Bau des schwarzen Adlers beschäftigten Ar-

beiter die Erreichung der planmäßigen Mauernhöhe feierlich begangen. Die Front war mit Blumen-Guirlanden festlich geschmückt. Den Mittelpunkt der gelungenen Decoration bildete ein Baum und ein im großen Maßstabe ausgeführtes ebenfalls bekränztes Transparent, welches folgende Inschrift enthielt: „Eljen a haza! Eljen Eperjes városa! Eljen Répászky Mihály! Eljen Graf és Feszty! Eljen Nyitray Vilmos!“

An beiden Ecken der Gebäudefront waren zwei kleinere Transparente, deren eines das Landes-, das andere hingegen das städtische Wappen darstellte, angebracht und was die Decoration durch einen geschmackvollen Jahreschmuck ergänzte.

Gegen 7 Uhr Abends begann das Fest unter den Klängen des National-Marsches. In dem im Hofraume improvisirten Kanzeilokale hatten sich die Mitglieder des Magistrats und eine Anzahl anderer Herren, später auch Damen versammelt. Der Unternehmer, Herr Graf wechselte mit dem Herrn Bürgermeister einige herzliche Worte, worauf auf das Prosperiren des Werkes, den Unternehmer und tüchtigen Bauleiter ein Glas Wein geleert wurde.

Sodann bestieg die Gesellschaft das Gerüst und nahm das bisher Vollbrachte in Augenschein, bei welcher Gelegenheit Jederman seiner Anerkennung über die Solidität der Arbeit Ausdruck verlieh.

Unten im Hofraume ging es mittlerweile lustig her. Die Zigeuner hatten zum Tanze aufgepielt und das Arbeiterpersonal männlichen und weiblichen Geschlechtes drehte sich jauchzend und jubelnd im Kreise meist um die eigene Achse.

Nach Eintritt der Dämmerung wurden die Lampions und Transparente erleuchtet und nun wogte auf der sonst so ruhigen Hauptgasse unserer Stadt eine große Menschenmenge fröhlich plaudernd auf und nieder, welche sich erst in den tiefen Abendstunden allmählig verlor.

Die Riveillungsarbeiten, welche laut Beschluß der Stadtrepräsentanz hier vorzunehmen sein werden, haben in Fachkreisen über Erwarten ein sehr reges Interesse hervorgerufen.

Zahlreiche Ingenieure, die geneigt wären, die fraglichen Arbeiten zu übernehmen, haben sich gemeldet und sind um Mittheilung der näheren Bedingungen und Modalitäten eingekommen. Der Magistrat ertheilte Allen die gewünschten Aufschlüsse und steht es daher zu erwarten, daß die Konkurrenz bei Gelegenheit der bevorstehenden Offertverhandlung eine beträchtliche sein wird.

Herr Professor Geza Czirbuz, dem wir so viele interessante und gediegene Zebner Briefe verdanken, wurde zu unserem Bedauern nach Temesvár verlegt. Für seine unserm Blatte gewidmete Thätigkeit sprechen wir ihm unseren innigsten Dank aus.

Anzeige. Frau Wittwe Eisner gibt bekannt, daß sie ihre Trafik wieder auf den Hauptplatz (in die Nachbarschaft des Sparkassengebäudes) verlegt hat.

Plaudereien.

Als ich im Begriffe war, das hiesige Couvert zu öffnen, welches mir vom Briefträger vorigen Samstag eingehendigt wurde, errieth ich instinktiv, daß der Inhalt des Briefchens ein angenehmer sein würde. Und ich hatte mich in der That nicht getäuscht. Das bläuliche „Finest limited paper“ enthielt wirklich einige Zeilen, welche mir recht angenehm kamen.

Warf ich aufrichtig sein und es entre nous eingestehen? — Warum nicht! wir sind ja alte Bekannte... Außerdem glaube ich hiedurch keine Indiskretion zu begehen, namentlich, wenn ich bedenke, daß ich mich nicht rühmen kann, der allein Glückliche gewesen zu sein, — erhielten ja doch so Manche meiner Freunde am selbigen Tage ebenso zierliche bläuliche Briefchen, deren Inhalt von Wort zu Wort derselbe war.

Es handelte sich um ein Rendezvous... Man wolle mich nicht der Prahlerei zeihen. Ich spreche von einem Faktum.

Da unser — wie gesagt — Viele waren, so dürfte die Frage wohl berechtigt sein, welcher von uns Allen eigentlich der Gefoppte war. — Mein Gott, Keiner! denn gab es überhaupt Gefoppte, so dürften es Tausende gewesen sein, die keine Einladung erhielten. Ich habe nämlich vergessen, zu bemerken, daß die Briefchen, von denen die Rede war, Einladungen zu der am 17. d. M. am Villezberge abgehaltenen Tanzunterhaltung der hiesigen jungen Kaufleute enthielten.

Die junge tanzlustige Welt hatte sich also am luftigen Villezberg ein Rendez-Vous gegeben, an welchem sich — Damen sowohl als Herren — in entsprechender Anzahl beteiligten. Natürlich wurde mit großem Animo Getanz. Während jedoch im Saale der Himmel voller Getanz hing und überhaupt die günstigste Witterung herrschte, bemerkte man gar nicht, daß draußen trübe Schatten heranzogen, welche den Horizont mit einem dunkeln Schleier verhüllten.

Allmählig begannen die Wolken Thranen zu vergießen, welche stets dichter herniederfielen. Eine natürliche Folge davon war, daß die Nichttänzer mit dem Gedanken des Heimkehrens Rechnung abschlossen, sich zurückzogen und — weinten, ohne jedoch andere Thranen zu vergießen, als welche ihren Augen durch Erzählen späßhafter Anekdoten entlockt wurden.

Mittlerweile regnete es in Strömen, als eine andere Gesellschaft, bestehend aus schönen Damen und einigen Herren, die eine verunglückte Expedition nach Vorkut unternommen hatten, am Waldesraume erschienen und mit lebhaften Zurufen begrüßt wurde.

Ein beneidenswerthes Loos! Wie Viele gibt es, die das Wildromantische eines plötzlichen Regengusses

inmitten steiler, abhüßiger Waldpfade noch nie erlebt und genossen haben und sonach nicht recht das nöthige Verständnis für ähnliche, in Sensationsromanen so häufig vorkommende Situationen besitzen können!

Ein Theil der Gesellschaft hatte nicht den Muth sich weiteren Eventualitäten auszusetzen und verließ den Willeczberg resignirt noch bei Regenwetter. Der andere, überwiegende Theil behauptete aber, sich den Hoffnungen auf passendere Momente überlassend, standhaft den Platz.

Sollen wir die Zahl der gemachten Volka- und Walzertouren, der feurigen Csárdás und der executirten Quadrillen zählen? Wir wären es nicht im Stande. Wir können nur berichten, daß die Colonnen stets vollzählig waren, daß die dunkeln und lichten Augen von Lust und Animo widerstrahlten und daß die Temperatur einen verzweifelt hohen Grad, einige Meter über Null erstieg.

Mittlerweile war auch schon die Geisterstunde vorüber; draußen mußte ein schauerlicher Roth Stege und Wege bedecken.

Freund Hippolit ergriff sein Glas, welches er auf einen Zug leerte.

Ich sah es deutlich, er mußte irgend einen fürchterlichen Entschluß gefaßt haben.

Um Gottes Willen, was willst du beginnen? — fragte ich ihn — mir schaudert, ich ahne Schreckliches!

Mit düsterer Stimme entgegnete er:

„Beschlossen ist, ich gehe Theramne, Ich scheide von dem lieblichen Trözene.“

— Du gehst?

— Ich gehe!

— Unwiederruflich?

— Unwiederruflich. —

„Beschütze Dich denn Zeus, auf deinen Wegen, Ich komm' erst später, — nach dem Regen.“

Und wirklich ging er, der edle Freund. Erst Tags darauf erhielt ich Kunde von seiner Odysee.

Der arme Hippolit verlor nämlich am schlüpfrigen Abhänge das Gleichgewicht; er stürzte, seine Fackel, welche ihn aus dem Rothmeere herausführen sollte, wie einst die flammende Wolke Israels Volk aus der fatalen Wüste, — erlosch in einer Pfütze; seine Bekleidungen verloren ihre Salonfähigkeit, sein Hut kam in die Lage, die Schaluppe eines gestrandeten Kriegsschiffes vorzustellen und einem seiner Schuhe widerfuhr die Ehre, als Modell des rechten Fußes eines ohne Selbstverschulden gefallenen Mannes zu dienen.

Uns, die wir wohlweislich zurückgeblieben waren, erging es verhältnißmäßig doch noch besser. Die Wolken verzogen sich allmählig, einige Sternlein kamen zum Vorschein und wir traten den Rückzug geordnet und bei Fackelschein an.

Wohl ereigneten sich auch da einige Fälle, welche unter anderen Umständen keine geringere Sensation erregt haben würden, als die berühmte Affaire Hirschfeld u. s. w., doch hatte im Allgemeinen Alles dies noch einen ziemlich glatten Verlauf.

Es war dies eine romantische Expedition, welche trotz aller Schlimmen, doch auch recht interessante Seiten aufzuweisen hatte.

Wie am Willeczberg, so herrscht jetzt auch im lieblichen, sich zulehends verjüngenden Gemäthe Eintracht und Ruhe. Im letzteren Bade hatte die Saison Mittwoch ihren Wendepunkt erreicht, im laufenden Jahre vielleicht das letzte Aufblühen der Kerze, welche sich an der Reige befindet. Es war der Vorabend der Abreise der meisten Gäste.

Der Zigeuner intonirte die Lieblingstänze und bald flogen die reizenden jungen Damen der Gesellschaft am Arme ihrer Tänzer dahin. Es war also so zulagen zum letzten Mal in der Saison — und doch hüten wir uns dies dreist und bestimmt zu behaupten; haben wir ja doch leztlich eine stark mit Puder überzogene kleine Volksfängerin ein muthwilliges Couplet singen hören, welches mit folgendem Refrain endete:

„Des Sonntags will der Prinzpal Sich amüßren noch einmal Und da wird es uns erst recht recht klar, Wie wacl'ig unser Standpunkt war.“

Ahmed.

Landwirthschaftliches.

Wann sind und bleiben Wege gut?

Um Wege als gut erklären zu können, müssen vor Allem zwei Dinge nothwendiger Weise erfüllt sein, nämlich es soll erstens die Bahn des Weges glatt sein, damit schwere Wagen und Karren nicht hin- und hergeschüttelt und dadurch vorzeitig reparaturbedürftig werden; zweitens soll die Bahn gefaltet sein, damit das Regenwasser von ihr ablaufen könne. Wir haben Leute kennen gelernt, die in ihren Wirthschaften die Wege bedeutend über das Niveau der Felder anlegten, indem sie meinten, das Wasser müsse von solchen erhöhten Wegen leichter abfließen als von solchen, deren Rücken nicht bedeutend über dem Niveau der Felder steht, haben jedoch gefunden, daß ein solches Vorgehen nicht viel zur Erhaltung einer guten Wegbahn beiträgt, beträgt, denn in beiden Fällen verschlechtert selbe nach Verlauf einer bestimmten Zeit durch das in den Geleisen stehende Wasser. Auf erhöhten Wegen ist die Fahrbahn auch oft zwischen zu enge Grenzen gezwungen, wobei sie dann auch mehr und schneller abgebraucht wird als eine breitere. Man sollte deshalb die Wege nur an solchen Stellen höher als die Felder anlegen, an welchen Ueberschwemmung zu befürchten ist.

Ein geringer Betrag an Geld, auf die stete Glättung und Sattlung der Wegbahn zu einem richtigen Zeitpunkt verwendet, wird es ermöglichen, daß das Regenwasser immer gleich von der Wegbahn ab-

fließen kann, wobei dann auch die Fahrbahn immer mehr und mehr erhärten wird. Scheuen wir aber diese kleinen Geldauslagen und vernachlässigen wir die Instandhaltung der Fahrbahn, so wird selbe gar bald aufgebrochen sein, das Wasser wird selbe erweichen und, wenn Wagen darüber fahren, werden selbe durch ihre rüttelnde Bewegung nur noch tiefere Löcher in die Fahrbahn hohlen; die Räder werden den Roth aus den Löchern emporheben und daraus kleine Haufen bilden, mit einem Worte die Straßenbahn immer schlechter und schlechter machen. — Die Wagen werden hingegen auf der Straße so zu sagen keinen Schaden machen, wenn letztere immer in glattem und gefaltetem Zustande erhalten wird.

Jedermann weiß, daß eine Straße, wenn sie vernachlässigt wird, in verhältnißmäßig kurzer Zeit in der Mitte flach, ja sogar muldenförmig vertieft wird, was dann zur Folge hat, daß das Wasser nicht nach den Seiten abfließen kann, sondern entweder auf dem Wege stehen bleiben, oder aber der Längsrichtung des Weges nach ablaufen muß, bis es eine zum Abfluß geeignete Stelle findet. Während nun das Wasser diesen Weg nimmt, wäscht es Rinnen in den Weg, welche auch nicht wenig zum schnelleren Verderben desselben beitragen. Diesem nach können wir annehmen, daß Jedermann davon überzeugt sein wird, daß es bei Weitem weniger Geld kostet, durch sechs Jahre hindurch jedes Jahr ein wenig zur Erhaltung der Glätte und des Sattels des Weges beizutragen, als durch sechs Jahre nichts zu thun, um den ganzen Weg so zu sagen wieder von Frischem anlegen zu müssen.

Wir können bei dieser Gelegenheit nicht umhin, den Besitzern von Landwirthschaften die Anschaffung eines einfachen und nicht theueren Geräthes, nämlich eines Wegehobels anzupfehlen. Ein sehr praktischer Wegehobel ist der Weber'sche, welcher auch in österreichisch-ungarischen Maschinenfabriken gebaut wird. Der „Praktische Landwirth.“

Fruchtpreise vom 22. August 1879.

Woggen per 100 Kilogr.	fl. 7.—	7.50
Weizen „ 100 „	9.50	10.50
Gerste „ 100 „	6.—	7.25
Hafer „ 100 „	5.25	5.75
Weis „ 100 „	6.25	6.50
Erbsen „ 100 „	—	—
Linien „ 100 „	—	—
Hilfen „ 100 „	—	—
Erbsen „ 100 „	—	—

Die in **Brünn** am 20. August gehobene Zahlen **58, 45, 84, 80, 22.**

Die nächste Ziehung ist am 3 September 1879.

Die in **Wien** am 16. August gehobene Zahlen: **32, 6, 65, 53, 72.**

Die nächste Ziehung ist am 1. September 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Bérleti hirdetés.

A curiatybaei tanalap. uradalomhoz tartozó Szepes megyében a kassa-oderbergi vasút közvetlen közelében fekvő:

a) a curiatybaei, Tamás Arnoth és hadus.alvi szomszédos határokból fekvő 270³¹⁴/₁₀₀₀ cat. holdnyi,

b) a porbai és matyasóczi határban levő 97¹³⁶⁹/₁₆₀₀ cat. holdat tevő bérirtokok s az utóbbi bérlethez sorozott porbai 3 kövü örlő- és fűrész-malom a nagyméltóságú vallás és közoktatási m. k. ministerium f. é. 18946. számú magas rendeletéhez képest f. é. októberhó 1-től számítandó egymásután 9 évre az alólikt kir. közalap ker. fötíztségnél betekintheő feltételek alapján f. évi szeptemberhó 5-én zárt ajánlattal megtartandó második árverésen bérbeadtni fognak.

Miről vállalkozni szándékozik oly felhivással értesítenek, miszerint 50 kros bélyeggel felszerelt s a bérleti feltételek kello ismeretét és elfogadását valamint a beigért bérösszeget szám és betükben kitüntető, s az előbbirt bérletnél 271 frt, az utóbbinál 120 frt bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a mondott nap déli 12 óráig Abaujmegye Alsó-mislye községében székelő közalap. fötíztséghoz annál is inkább benyújtani, avagy postai uton beküldeni sziveskedjenek, minthogy valamint a feltételekkel ellenkezőleg szerkesztett, ugy a későbbben beérkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Mislye 1879. augusztus 19-én.

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

In verkaufen.

Wegen Todesfall und Abreise, sind Möbel, Küchengeräthschaften, auch ein Pianin aus freier Hand zu verkaufen, auf der Grabengasse Nr. 46. bei W. Matherny. 137

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

135 1—3 **Közalap. királyi fötíztség.**

Schulnachricht.

An unserer öffentl. Töchter'schule beginnt das 8. Schuljahr am 1 September. — Auch werden 2 Pensionäre aus gutem Hause aufgenommen.

Ignac u. Julie Löfkovits.
Eperjes, Grabengasse Nr. 52.

136 1—3

L E D E R

Billigste Einkaufsquelle in der
Fabrikniederlage der
LÖFFLER & HIRSCH
134
Lederhandlung,
Budapest, Karlsring Nr. 1.
Verkauf en gros & en detail für Schuhmacher, Csismenmacher, Rierner, Sattler. Grosses Lager in Sohlen aller Sorten, Wichsleder, Chagrin, Brandsohlen, Fleckleder, Lackleder etc.
Hauptniederlage in russischen Juchten und russischen Lackkuhhäuten.
Vertretung erster französischer und englischer Lederfabrikanten.
Provinzaufträge werden prompt gegen Nachnahme ausgeführt.

L E D E R

Grösstes Lager Ungarns en gros & en detail
Jagdgewehre
Lefauchaux doppelgewehre gravirt von fl. 16 aufwärts
Lancaster
Revolver 7^m/_m 6 schüssig fl. 2.85 " " 23 " } beste Qualität
" 9^m/_m 6 " " 3.80
" 12^m/_m 6 " " 5.20
Patronen und Jagdrequisiten
billigst.
Aufträge aus der Provinz werden gegen Nachnahme oder Einsendung des Betrages prompt effectuirt. Nicht convenirendes wird bereitwilligst umgetauscht.
129 3—5 **Albert Deutsch.**
Budapest, Museumring Nr. 29.

Malom.

Kakasfalván fekvő Schlosszer-féle két kövön járó malom, az ahoz tartozó 9¹/₂ hold szántóföld és gazdasági épületekkel f. é. okt. 1-étől bérbe adandó. — A bérleti feltételek Boross Zsigmond ügyvéd irodájában megtekinthetők. 132 2—2

MATTONI'S Giesshübler

der reinste alkalische Sauerbrunn, in Krankheiten der Athmungsorgane, des Magens und der Blase, wie als Getränk zu allen Tageszeiten ärztlicherseits bestens empfohlen.

GISSHÜBLER PASTILLEN
digestives & pectorales gegen Magenkrankheiten und Husten.
HEINRICH MATTONI, Karlsbad.

Ofner Königsbitterwasser
gegen Stuhlverhaltung und daraus resultirende Krankheiten.
Mattoni & Wille, Budapest.
Vorräthig in den Apotheken und Mineralwasser-Handlungen. 67 8—8

UMBATH & COMP. in PRAG,

52 20—20 **Fabrikanten landwirthschaftlicher Maschinen,**

empfehlen ihre durch streng solide Ausführung, leichten Gang, große Leistungsfähigkeit und Reindruck best bekannten Specialitäten in:

Hand- und Göpel-Dresch-Maschinen
von 1 bis 8 Pferde- oder Ochsenkräfte,

sowohl fahrbar wie feststehend. Ferner fabriciren wir verschiedenen Größen best bewährte:

Putzmühlen, Säckselschneider, Schrottmühlen u. c.

Illustrirte Preis-Courante in den Landessprachen gratis und franco.

Nyomatott az „Eperjesi Bankegylet“ gyorssajtóján Eperjesen.